

Я з хмари не упав іще.
Із тої, де сиджу не сам.
Направо, вліво, за плечем
Всі ніжками балам-балам.

І лізуть! Крила? Пощо їх?
Хто виліз — сів. Усі сидять.
І не амброзію — це ж сміх!
Звичайно — ковбасу їдять.

Хто упаде — який там страх?!
Низенько небо. Це ж у нас!
Знов вилізе. А по роках
Він буде вічний. Буде — Час!

Як я впаду, скажу: нехай!
Я маю крила, Ну, бай, бай!
Б а б а й

Горить, горить багаття великодне
і попеліє зимовий бур'ян

так, як бувало вчора. І сьогодні
ще продовжається звичаю стан.

Як буде завтра — того не відати.
бо нам закрите завтрішнє дійство.

Проміння весняної благодати
пливе незбагненним руслом

для внуків миршавих Дажбога,
зрозумілих слуг чужих панів.

Вже не для них послалася дорога
до чести прадідньої, до верхів

де ще горить багаття великоднє,
що розгріває землю по зимі,

де теплий попіл паростки обгорне,
щоб розцвіли у новому житті.

Марго

ЗЕМЛЕТРУС

— Був землетрус в місті Кнейокатрислав.
— Ов! А як це місто називалося перед зем-
летрусом?

РОЧЕСТЕРСЬКІ РОДЗИНКИ

● Вислід виборів Уряду, Радних і Контроль-
ної Комісії УНС був би інший, якби треба було
явно голосувати. Дехто привіз навіть додаткові
руки до голосування. Чому дехто інакше голо-
сував би, коли б треба було підносити руку? Бо
є багато практикуючих визвольнофронтівців, які
є вірними безпартійцями.

● При голосуванні за чи проти явного голо-
сування, хтось подав проект, щоби голосування
було тайне, але кожний, хто голосує тайно, по-
винен підписатися на бальоті.

Д-р Богдан Футей, як відомо, на одному з за-
сідань Головного Уряду УНС зажадав був від
д-ра Флиса лікарського свідоцтва, чи він здіб-
ний провадити УНС. На конвенції д-р Футей ви-
яснив, що спонукою до такого питання була ...
його турбота про здоров'я д-ра Флиса.

● Летючки, які видали кандидати на членів
Уряду, Контрольної Комісії і радних із саморе-
клямою, коштували мало що менше від бенкету,
а могли б виповнити поемник неодної тягарівки.

● Під час Конвенції УНСоюзу відбувалися
численні „кокуси“ (по-українськи „чорні ради“)
різних груп: „Тут роджені“, „Філядельфійці“, „Чи-
кагівці“, „Пластуни“, „Ветерани“ і т. п. Деякі кан-
дидати на кожному „кокусі“ заявляли, що вони
до тої групи належать і тому просять піддержки.
Наприклад, д-р Футей на „кокусі“ пластунів ви-
яснив, що пластуни повинні його піддержати, бо
його дружина є пластунка. Д-р Гнатюк розказав,
що це він видвигнув клич „Лицем до молоді“ та
„З повагою до старших“. Тоді присутні пластуни-
сеніори запитали, чи він звертається до них під
кличем „Лицем до молоді“, чи „З повагою до
старших“.

● Віцепрезидент Буш у своїй промові під
час Конвенції УНС виказав більше знання про
українських політв'язнів, ніж деякі присутні „па-
тріоти“.

ГАЛАМАГА

Без слів.

Титц

ВШановний Пане Редакторе, Дорогий Сусіде!

Ви мабуть ще не знаєте, яка пригода трапилась в Нью-Йорку, довголітньому Вашому співробітникові й підкомендному, гумористові Ікерові, в неділю, 9-го травня, коли тут відбулася прем'єра його спортової комедії „Король Стрільців“, що її з блискучим успіхом поставив театр „Заграва“ з Торонто.

На цю виставу я прибув навмисне трохи вчасніше, щоб зустріти шановного автора й привітати його з авторським святом, бо ми, рахувати, майже родина, поскільки три роки страждали разом в тому самому ді-пі таборі „Орлик“, котрий і Вам добре знайомий.

Триходжу до Стайвезант гайскулу, театральна зала ще порожня, тільки наш дорогий Ікерунцьо легко походить поміж кріслами і тисне до грудей делікатно обмотану в колірову бібулку одну-однісеньку, але зате гарну-гарнесеньку червону ружу на довгій бадилинці...

— Вітайте, щасливий авторе, „Короля Стрільців“! — кажу й тисну авторську руку. — Як це гарно, як зворушливо, — кажу, — що ще й представлення не починали, ще автора на сцену не викликали, а вже його квітами обдарували!

Автор чемно подякував за привітання, тричі почоломкався зі мною, а далі ніби трохи розгублено, тихо, скромно промовив:

— Ця квіточка, — сказав, — не від шановної публіки, а моя власна... Я приніс її сюди для всякого, так сказати, пожарного випадку. Тепер такі часи настали, що й можуть мене на сцену не викликати, а якщо викличуть, то забудуть якою-небудь хоптою обдарувати. То я власноручно придбав обі той букетик, щоб було з чим додому вертатися!..

Треба тут підкреслити, що Ваш співробітник мав добрий нюх, або, як то кажуть, передчуття: правда, на сцену його викликали і рясно оплескували, але жодні квіточки йому не піднесли!

З ювілейним привітом — Ваш

Берхтесгаденець.

Дорогий Лисику!

За останню третину століття я пізнав таку правду:

„Коли життя в'їсться у печінки до сита,
Один вихід з цього:

Лис Микита!“

Гриць Джура

На політичному перелазі

— Аж тепер вібухне Україна, коли зачали говорити русини з українцями!

Нас інформують, що на Сході Америки переводять від місяців конкурс, як зручно і успішно обійти титул „Патріярх“ іншими підмінками. Участь беруть не тільки духовні особи, але теж духовна преса.

КОНВЕНЦІЙНІ АФОРИЗМИ

Щоб примирити противні сторони на 30-ій Конвенції УНС, один делегат подав з „флору“ пропозицію, щоб кандидатом на „супрім-президента“ поставити не Флиса і не Лисогора, а ФЛИСОГОРА.

Делегати на Конвенцію УНС нарікали в кулуарах готелю: „Ой біда, як не Флис, то Лис.“

Конвенційні бувальці кажуть, що наради Конвенції УНС тому бувають такі ялові, що на залі замість 400 голів є 400 пар чобіт...

В. Б.

УНГУ І ГОЛОДОМОРСТВО В УКРАЇНІ

Кажуть, що скількість жертв голодоморства в Україні зменшується пропорційно до збільшення наукових працівників, які досліджують цей український „голокошт“. Побоюються, що коли до помочі покликано советського демографа С. Максудова-Бабйонішева, то дослідники прийдуть до висновку, що не москалі виголодили українців, а навпаки — українські селяни свідомо заковували зерно, щоб заморити голодом росіян...

В. Б.

На релігійні теми

Розмова ведеться між православним українцем і українцем-католиком:

— Ви, католики, маєте всілякі вигоди: можете їхати на прощу і до Риму, і до Люрду, а нам, православним, стелиться один шлях — до Саут Баунд Бруку!

— Не знаю, отче Лаврентію, чи це великий гріх, але на всякий випадок, сповідаюся Вам з того, що я мала дати п'ятдесят телярів на Паріярший Фонд, а я дала на Святу Софію?..

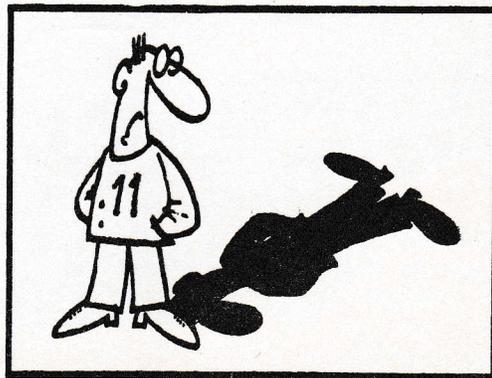
— Чи поляки мають свої „Страсти“ у Великий Четвер?

— Досі не мали, аж коли попалися під советів, то вже тепер мають.

НА СУДІ „СЛОВА“

— Ви — автор цього словонакопичення?

— Ні! Я — „СВІДОК“!

ОПОЗИЦІЯ НА КОНВЕНЦІ УНС

● Редактор „Нашого Життя“ і знана львівська гуцулка, Уляна Любович, виступаючи з рефератом на Гуцульському храмі св. Юрія на оселі „Верховина“, була скритикована деякими панями-союзницями за те, що пані Уляна, замість одягнутися в гуцульський стрій — виступала в гантерському.

● На своєму ювілейно-літературному вечорі в ЛМКлубі в Нью-Йорку, сеньйор наших літературознавців, д-р Лука Луців, не вспівав підписувати автографів на своїх книжках, аж мусів його виручати його кузен, редактор-емерит, А. Драган, що має подібний почерк письма.

● Літературно-Мистецький Клуб у Нью-Йорку так часто радує і веселить очі своїх членів показами прозірок, що на одних зборах наступила пропозиція назвати цю культурну установу „Прозірково-Чайовим Клубом“.

● Редактор „Народної Волі“, і автор підпільного роману, „Неспокійна Осінь“, повідомив редакцію „Лиса Микити“, що він не має нічого спільного з тим Смолієм, що вимахує макогонном у нью-йоркській бейзбольній команді „Єнкіс“.

● З Філадельфії пишуть нам гостинний виступ театрального ансамблю з Торонто „Заграва“, що поставив тут комедію І. Керницького „Король Стрільців“, не мав серед місцевих театроманів такого успіху, як ювілейний вечір на честь В. Шашаровського.

● У видавництві „Пролог“ називають тепер пань Ніну Ільницьку та Ольгу Маланчук Жінками-Героїнями, за те, мовляв, що вони роблячи коректу строфічного роману Василя Барки „Свідок“, були заставлені прочитати цей архитвір два рази!

● Про одного з численних фейлетоністів щоденника „Свобода“, званого дисидентського поета, Святослава Караванського, в літературних колах говорять: „Буб ви з нього гуморист, якби мав до того хист!“

● Кажуть, що голова З'їздового Комітету Хунти бувших жителів Аргентини п. др. Роман Мороз у зв'язку із міжнародньою кризою за Фалькляндські Острови між Аргентиною та Англією, зарядив загальну мобілізацію. Шефом Штабу іменовано п. Осипа Голинського.

Подвійна логіка

Адвокат Аскольд Лозинський твердить, що на XIII Конгресі УКК меншість повинна була піддатися більшості. На Конвенції УНСоюзу твердив, що Контрольна Комісія не мала права керуватися більшістю, тільки тим, що хто на попередній конвенції дістав найбільше голосів, той повинен бути головою Комісії.

Л.

(Під Павла Тичину)
А в Торонті, в Інституті,
революція іде!
Хай Юрко, — усі гукнули, —
За отамана буде!

З дивоглядів наших днів

У Нью-Йорку, в ресторані „Метрополь“, грає до танців руский оркестр „Аллилуя“, що складається наполовину з польських жидів та українських євреїв...

Колись і Тепер

Колись, в Старому Краю, говорили: „Не дай, Боже, з хлопа — пана!“

Тепер, в Новому Світі, говорять: „Не дай, Боже, з бандерівця — демократа!“

ПИСЬМЕННА МАТУРА

(Під увагу і розвагу учасникам Шостого з'їзду „СЛОВА“)

Польська еміграційна письменниця, Зофія Романовіч, яка рік тому одержала літературну нагороду паризької „Культури“, описує в цьому журналі свої враження і спостереження після церемонії вручення їй цієї нагороди. Цікаве, що вона прирівняла акт присвоєння письменникові літ-нагороди до успішно складеної письменної матури в старокрайовій гімназії...

„Відзначення письменника літературною премією, — пише пані Романовіч, — це свого роду його кінцевий письменний іспит, що має те „бене“, що після нього вже не треба „матурантові“ складати усного іспиту. Хібащо нагороджений автор проявить охоту зробити це з так званої „власної пильності“...

Власне недавно ми були свідками такого випадку, що стався на наших очах в Українському Інституті Америки в Нью-Йорку, коли поетові-лауреатові, Василеві Барці, було присвоєно престижну нагороду родини Антоновичів, за його монументальний строфічний роман, „Свідок“.

За словами пані Романовіч, нагороджений автор, дорогий Василь Константинович, склавши успішно письмуну матуру, не мав обов'язку складати усної, себто автоматично був звільнений від неї. Він міг з чистою совістю сховати чека до кишені і, сказавши декілька слів подяки фундаторам нагороди та достойному журі, спокійнесенько перекучувати до буфетової залі на солодке, каву, або щось спиритуальне.

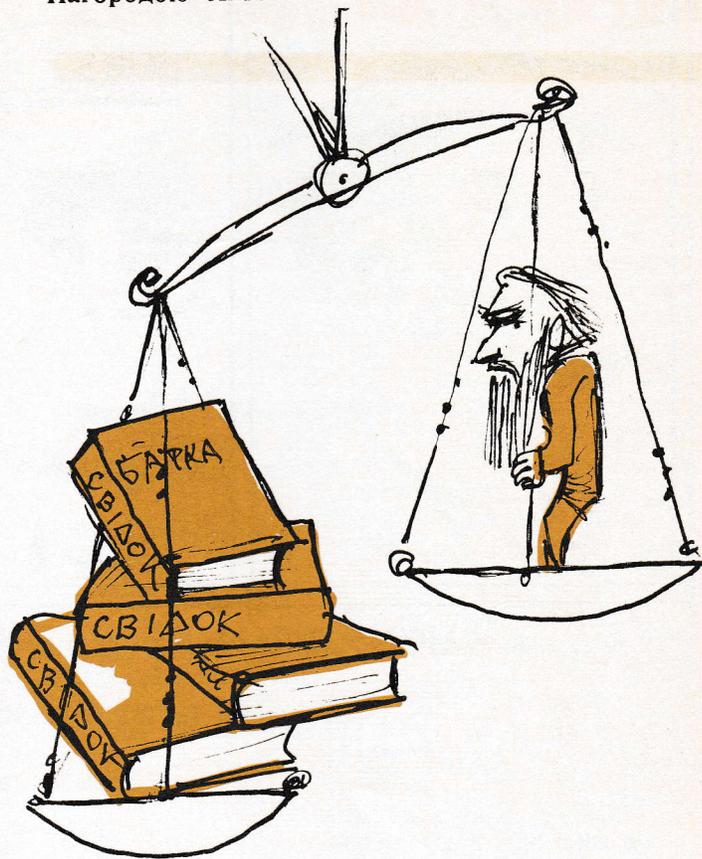
Коли ж бо нагороджений поет, знаний з своєї начитаності і зглиблення Закону Божого, так Старого, як Нового Заповіту, раптово забажав поділитись цим глибоким своїм знанням з численно зібраними любителями красного письменства, і з власної, сказати б, пильності, втяв собі одногодинну з лишком проповідь, про наближення Страшного Суду за св. Іваном Еклезіастом і його Апокаліпсою...

Як тематика, так і довжина Барчиного „післяслов'я“, викликали помітне схвилювання серед членів шановного журі в особах професорів Шевельова, Рубчака і Грабовича, котрі вельми цим фактом сконфузились і затривожились, щоб когось з присутніх не прийшла до голови фантазія донести до Нобелівської Фундації, що лавреати українського роду звикли складати такі об'ємисті „подзенкування“, а це могло б причинитися до того, що в наступному році знову не допустять нашого кандидата до Нобелівської нагороди, з очевидною кривдою для української поневоленої хоч нескореної літератури.

З чого виходила б моральна наука для всіх майбутніх лавреатів, усіх у нас існуючих та доступних літературних премій: раз ти, братіку, з „достатечним“ успіхом склав письмуну матуру — не рвись складати усну, „з власної пильності“!

І к е р .

Василя Барку вшанували
Нагородою Антоновичів.

ТВІР ВЕЛИКОЇ ВАГИ

НА ФРОНТІ УЖК

ек.

Хто кого їсть?..

КГБ для ЗАКОРДОНУ КГБ для ІМПЕРІЇ КГБ для УКРАЇНИ

ДІАВІВОРИТІ

Одного разу відомий англійський природознавець, Карло Дарвін, подивився в дзеркало — і йому засвітало в голові, що його пра-пращур був мабуть ... мавпою.

Подібної думки є і один з наших найстарших науковців, тому його величають „Мавповичем“!

Але один невідомий муринський письменник написав таку байку:

Це було дуже давно. Люди жили переважно над ріками, озерами й морями, ловили риби і це був їхній головний харч.

Одного дня прибув до людей післанець Аллаха і заявив:

„Ловите багато риби і поїдаєте їх. Це все в порядку, але Аллах наказує вам, щоб ви не ловили риби у п'ятницю, день святий! Добре собі запам'ятайте, що в п'ятницю не вільно вам ловити риби!“

Але одна жінка, йдучи в п'ятницю до ріки по воду, побачила в ній багато риби. Вернувши додому,

ІМПЕРІЯЛІСТИЧНИЙ ТРИПТИХ

сказала своєму чоловікові:

„Сидиш дома та й лінюєш! Краще піди до ріки та й налови риби!“

Подібні сцени повторилися також і в інших домах. Жінки вимагали від своїх чоловіків, щоб наловили риби, бо інших харчів не звикли споживати. Жінки були глухі на всі переконання чоловіків, що Аллах заборонив ловити риби у п'ятницю! Вони навіть загрозили, що покинуть лінивих чоловіків і перейдуть в інше село, та пошукують собі більш працьовитих чоловіків!

В кінці стероризовані чоловіки пішли над ріку, наловили риби і принесли їх жінкам.

Але незабаром з'явився післанець Аллаха і строгим голосом спитав:

„Чому ви не послухали мене і не пошанували волі Аллаха?“

Чоловіки відповіли: „Ми спершу слухали тебе, але наші жінки відмовили нам послуху і збунтувалися!“

Тоді післанець заявив: „Я наказав вам, щоб не

ловили риби у п'ятницю! Але тому, що ви не сповнили волі Аллаха, будете покарані! Будете жити в лісах і переродитесь в диких звірят“ ...

І так сталося: люди перейшли в ліси, почали ходити на руках і ногах, вирости їм хвости, зарости волоссям, стали мавпами, але риби уже більше не ловили ...

Хто ближчий до правди: Дарвін чи муринський байкар? Хто відає? КАВУН

КОРОТКО КАЖУЧИ

● Переходьте рубікони згідно з правилами вуличного руху.

● Цікаво, скільки може коштувати безцінний дар?

● Один метикує за трюх, інший на «трюх».

● Він був власником унікальної колекції каменів за пазухою.

● Не зміг устояти перед хабарем і сів.

● Мав мужність визнавати чужі помилки.

● Ти — мені, я тобі, а суд — обом.

РОЗМОВА

Мій онука на всьо доста цікавий і всьо хоців би знати.

Питає си мене:

— Ци ви юж сте такий старий, жи паметаєте Сараєво?

— Ого-го! — кажу, — не лишен Сараєво, але тиж Лисавету.

— А вона шо була?

— Австрияцка цисарєва. Тота сама, жи у шпіндльом заколов антихрист, кальвів затрачений, в Парижу роджений.

— Ци в тому Парижу, жи у нїм Любко Гоцалюк віучував си на малєра?

— Не Гоцалюк, але Гуцалюк.

— Най буде. Але шо пан Любко мав до астрияцкої цисарєвни?

— То не Любко, то пан Ікер.

— Котрі? Ци тоті, жи тепер сут на урльопі?

— Не кажи „сут“, аби тя пан Романенчук не взє ли до гальопу в касєті.

— Нїби чому? Прецін колєс так вогорили.

— Тото колєс, шо колєс, то си не рахує, бо тоди було шо сати. Шє люди нич не знали за аборшен.

— Але шо з тим спївного мают пан Ікер?

— Тото мают, жи від них зачинає си прайди́ва исторїя о цисарєві Лисавєті і вони мают всьо то то записано у нотєсі на жовтїм папірю.

— Тамта була за цисарєву, а наша тепєришна анґєлска, є за крульову і нїхто не важит си зо шпіндльом блисько підходити. З єдного боку стоєт Фїліп на байнет авф, а з другого боку —

ТВОРЦІ СЛОВА В АНЕКДОТІ

Про нашого старшого колегу за фахом, Остапа Вишню, розповідали таку істоірю. До своґо арєшту і заслання О. Вишня був членом театральной ради „Березоля“ в Харкові. Акуратно приходив на засідання, брав активну участь в обговорєнні п'єс, не пропускаючи жодних так званих „накладок“, які єасто проскакували в тїй чи іншій виставі.

Один з таких „накладчиків“, актор і автор статєй на театральні теми, Йона Шпаченко, якось скаржився на Павла Михайловича:

— Треба уважати на кожне слово, коли тебе слухає Остап Вишня! Бо як тебе обпече жартом, то в сімох йорданських водах не обмиєшся! Ба! Добре йому так, коли він такий гострий на язик. Та не у всїх так виходить! Я, наприклад, теж хотїв би таким бути, та не знаю, як язика нагострити.

Якось ці слова дійшли до Остапа Вишні. На наступне засідання він прийшов так, щоб застати на ньому Шпаченка. Побачивши його, заговорив до нього „невинно“:

— Слухайте, приятєлю, я хочу вам допомогти язика нагострити. Ось, попробуйте цієї штуки...

І подав йому невеликий брусок до клєпання коси.

Будучи в Гантерських горах, відвідайте виставки малєрів:

ЕКА і синів, Юрїя і Яреми — відкриття в суботу 3-го липня в мотєлі „Ксєня“.

С. ВИЖНИЦЬКОГО — відкриття в неділю 4-го липня у власній галєрії напроти Мотєлю „Ксєня“.

При тому пригадуємо, шо через ціле літо буде відкрита виставка рїзних наших мистців у Граждї коло церкви.

Можливо, шо будуть ще інші виставки, як Л. Морозової, Лади Геруляк та інш., як теж буде чинна Галєрія О. Соневицької.

УВАГА, ФЛЬОРИДА!

Близько українського культурного центру в NORTH PORT-ITA мїнеральных вод у „WARM MINERAL SPRING“ можна набути землю під будову дому, широкую на 80x125 довгу, дорога вже під асфальтом, ціна дуже приступна — від дол. 2500.00 вгору.

Звертатися по інформацію до

WALTER KUKURBA
REALTOR • ASSOCIATE

159 S. Tamiami Dr., N.W. Office (813) 625-4193
Port Charlotte, FL 33952 Eves (813) 629-6027

наша Здивїзія, єк єден мур.

— А гетманні шо робєт? То не є їх робота?

— Вони мали свою важну Лисавету, але не використали.

— Бо не постарали си, аби була коронація.

— А чо не було?

— Бо не подбали за куруну.

— Най би були замовили у Герулячки, то би єм віробила з порцєлянії, так єк змайструвала була булаву для Рожанковскої. Булава, єк жива!

— То би доста коштувало, а арганізація не мала кїлко фундушїв, аби заплатити бодай за матєріял.

— Через таку дурницю тепєр у нас всьо іґноруює си без ясної куруни.

— Истинна правда!

— Хоц тото нікому нич не шкодит, бо у нас і так завєла си така поведєнція, жи кождому нашому патрїйотови коли йнакше Україна си зачинає.

— Дайминато?

— Для єдних вібухла в сімнацєтїм року за єкоїс Дирєхторїї.

— Я не чув.

— Другі рахуют від Централної Ради, але без Винниченка.

— Я чув, жи є такі, жи викидают Петлюру, а ставлят Марусю Бєк.

— А найбїльше таких, жи Україну зачинают від себе самих.

— А шо зробили з Хмєлницким?

— Навит не згадуєт, бо не хтєт динєрвувати Бєґїна.

— А я кажу, жи най би си погодили і зачєли Україну...

— Від чоґо?

— Хоц би від Сараєва!..

— Хиба?..

Урїшє Зозуля

РАХУНКИ

Син мїльїонера вчїтьсє рахувати:

— Один мїльїон, два мїльїони, три мїльїони...

КОЛГОСПНЕ

До колгоспу прийшов неочікувано ніким не замовлений великий транспорт фанери (дикти). Сільрада засідає і роздумує, що з цією фанерою робити. Один каже:

— Збудуймо новий курник, будуть кури краще нестися.
Другий каже:
— Оббиймо стайню, буде худобі тепліше.

Інші колгоспники мають ще інші пропозиції. Врешті відзивається старий дід:

— Давайте построїм самольот!

Усі обрушилися:
— Та навіщо нам самольот?

Дід відповідає:
— Навчимося літати і полетимо собі к... (чортів!)... матері!

Рубель-доляр

— Яка різниця між одним рублем і одним доляром?
— Один доляр.

Рублі — фунти — долари

— Яке відношення між рублями, фунтами і доларами?
— Один фунт рублів дорівнює одному долярові.

Брежнев у Берліні

Після великої паради у Східному Берліні Брежнев приступив до німецьких комсомольців і питає їх:
— Чи любите руских?
— Так! — відповіли хором.

— А чому?
— Бо визволили нас від брунатних фашистів!
— А чи любите американців?
— Ні!
— А чому?
— Бо не визволили нас від червоних фашистів!

Майже в один час вийшли з друку твори Й. Гірняка і Е. Козака

КУЛЬТОБМІН НОВОГО ТИПУ

Я Зозуля, Ти Зозуля,
Від одної мами:
Обміняйтесь, пане-брате,
своїми книжками!

НА ХЛОПСЬКИЙ РОЗУМ

Гриця Зозуля

ЦІНА 12.50 ам. дол.

ЗАМОВЛЯЙТЕ У КНИГАРНЯХ, АБО
У В-ТВІ ЛИСА МИКИТИ

Маеш з одягом проблему —
Потрудись до "Діядему"
Адреса znana всім:
Це — Народний Дім.

Коли проходитеся по Другій Евню, біля Українського Народного Дому, мусите звернути увагу на дискретно освітлене, з мистецьким смаком влаштоване, виставове вікно "Діядему", цієї популярної серед чужих і своїх, української алантерійної крамниці й майстерні елегантних жіночих і юловічих одягів

МАРП І ВОЛОДИМИРА ЗАКЛИНСЬКИХ
"DIADEM", 142 Second Ave., N. Y. City

PROVENCE REALTY, INC.
REALTORS

JEANINE HASCHENKO
Res.: 763-8350

2222 MILLBURN AVENUE
MAPLEWOOD, N. J. 07040

ЩАСТЯ, ЗДОРОВ'Я ТА БАГАТО КУПЦІВ
бажають
ЛЕВ І ЮЛІЯНА МАЗУРЕЩ

ТРЕС ФОНД

\$50.00 — О. Савчинський
\$24.00 — Е. Куровицький і син.
\$17.00 — Митр. С. Сулик
\$12.00 — Др Ю. Гной, П. Плевако — Франція
\$11.00 — Л. З. Маркевич
\$10.00 — С. Новоженюк, О. Янсон
\$8.00 — Ю. Навроцький
\$7.50 — А. Дідик
\$7.00 — Л. Гуменюк, М. Івасівка, о. В. Кармазин, М. Кунинський, М. Королишин, С. Легенький, С. Луцишин, М. Сеньків, І. Степанець
\$5.00 — В. Пасічняк, Г. Шерей
\$4.50 — Е. Федак
\$4.00 — Л. Бемко, Р. Зробек — Англія, М. Ільчишин, Ю. Клос, І. Каменецький, В. Каміньський, Д. Курдіяка, А. Надзьо, Е. Онишкевич, Р. Прийма, Др Б. А. Філіпчак
\$3.00 — Д. Химич
\$2.00 — А. Бук. О. і А. Гаврилюк, В. В. Галич, В. Жилавий, Р. Захарченко, Т. Книш, М. Кривокульська, С. Масюк, Е. Наливайко, С. Путикевич, В.Е. Реннер, Др Ю. Старосольський, В. Федина — Німеччина, П. Шкафаровський.

Брежнев агроном

Ходять чутки, що Брежнев отримає державну премію за сворі досягнення в агрономії: він сіє в ССРСР, а збирає в Канаді.

КПСССРіум

Фізики відкрили новий радіоактивний елемент: КПСССРіум — з періодом піврозпаду — 60 років.

"THE FOX"

P.O. BOX 10148

Detroit, Michigan 48210

Річна передплата 8.00 дол.

Editor Edward Kozak